

~~enato~~
enato

Boštislav

Valušek

l o g o p á d y

I.

• • •

Zde vody rády
mají se skal
své pády
Z nich žije
silná glosolálie

Slyším a chutnám
jejich pád
Ještě jsem
jejich logofág

• • •

V hospodě na předměstí
zas mnoho vína vypíjí

V něm přepočítám na štěstí
jím zaviněná neštěstí

které tyje
z tajemství té alchymie

• • •

V koutku pisoárku zemřela
pavoučice stařena
a mene tekel much
steřelý víří vzduch

Tam zajisté
básníci přiočili
zprávu o lítosti
do zdi vryjí

• • •

V hrdle hrdelnice osten
brousí se mi o sten

Možná jednou dechu sten
tiše nalehne mi na osten

• • •

Nebojím se sarti své
tak jsem zbabělý

Když miluji bojím se
sarti druhého
která mne oddělí

od dechu
po dechu

• • •
Můj dech
obrustá zeď

Zeď zející
dechem tlejícím

• • •

Teje vše co žilo chvílí
Míjí co vstříc jde a nepomíjí

Člověk a čas
smutným hlas

• • •

Zda věci které drtím
tušením smrti
mne hýčkají hebece víc
nežli ruce slepce nic?

• • •

Sarti jen něco málo bytí mám?
Bytí mám něco málo víc než sarti?

Spletená řeč

V té uvízl k harakiri
tasený meč

• • •

Luštírnu na ponorná fece
a jazyk pod jezem?

Pak Viktorčín pád
měl by být vynesén

II.

• • •

Framének řeky skotačí
panenky očí protáčí

Širý jas v nich
dlaněmi k ustům zdvih

A že láska slova našla
oči spatřily
jak jejich plachá lítost
po pohádce chodí
pít svou slzu

• • •

Jsou mlhou podzimní mé touhy?
Kdo kde je v krajině mé?

Vy snad? S vámi chci vát
s vaší tesklivinou

Vy však za dolinou jinou
toužíte a závoj stesku
bojíte se dát
větru rozedrat

Snad aby z něho cáry
nad horami
nežebraly o pohled?

• • •

Kož bych tím stromem byl
a jako on sebe znal
od země k slunci a zpátky
k svým hodinám

Jako on
v prostřed věků
stát na útěku

• • •

Pohledem chceš houfovat beránky
jak vítr?

A když těžké mraky
ti skryjí blankyty
chceš rozhánět
na beránky i ty?

Duše stěs se pást
na tom obraze

...

Jaro vykrucaje proutí
z umrtvených vrb
a splétá cop
a šlehá krev

Ale ty s podzimem
šleh času miluj

a na rtech
vysrážemou krev
jím si slíbat nech

• • •

Že vlaštovka doma je tu
ve svém přelétání
četl z křivky letu

Že z olova ulil
prostor srdce
v ambit mraků
a zem
splynula s obzorem

bylo mu znamení
že domov má

• • •

Úzká přírka obzoru
drží mé oči

jako řeč pohádky
o deváté komnatě
drží celý zámek

Oknem světnice
hlídám svit
stavěný na ostrohu
toho tajemství

• • •

Svitem svic dnes tence zalit
sychravý důlek v zřítelnici bysty

Zas chrastí listí
a hnízdí v něm
hrobový věnec nejeden

Oslavná postroj
s vesmírnou délkou tlí
schoulena v důlkovi

• • •

Zas jehlice a funebrácké nítě
v prstech jeseně

na háv z mlh a par
přišívají zasněné
srdce

a jeho žilobití
na hrudi
se třpytí
studem

Filigrán
na hrudi
s kterou splývat
bude

• • •

Oceán času
záliv dálky
odliv i příliv
roci a dni
mne za běh má

i ta písmena

---

enato

podzim

'84
